Iz knjige "SVJEDOČANSTVO GLORIE POLO"

...

"Ispit

I ja sam ponovno počela vikati: „Zar ne razumijete! Izbavite me odavde, jer sam katolkinja! Sve to mora biti nesporazum, zabuna! Tko se je zabunio? Molim, izbavite me odavde!“

I kada sam ja ponovno tako očajno zazivala, čula sam najednom jedan (nebeski) glas, tako

sladak i ljubazan glas, jedan nebeski glas. I kada sam ga čula zgrozila se moja duša u radosnom uzbuđenju. Moja duša se ispunila dubokim mirom i nezamislivim osjećajem ljubavi. I svi ti tamni likovi i sva ta gamad, što su bili oko mene, nestali su naglo i zaprepašteno, jer se nisu mogli suprotstaviti toj ljubavi. Oni također ne mogu podnijeti tu ljubav. Oko mene se dakle vraća taj neopisivi mir i zapažam kako taj dražestan glas meni govori: „No, dobro, ako si ti stvarno katolkinja, možeš li mi reći kako glasi Deset zapovijedi BOŽJIH?“

Kakav težak izazov za mene. Ja sam se morala osramotiti. Ja sam si sama postavila stupicu s mojim krikom i svojom ispovijesti da sam katolkinja. Čitav svijet može čuti sada moje vjerolomstvo, moju krivu vjeroispovijest. Strašna predstava za mene. Možete li si to predstaviti? Ja sam još tek znala da ima deset zapovijedi. Ali to je bilo sve. Poslije toga „tabula rasa“ (prazna ploča). Do bijesa, kako ću se izvući? Što trebam sada učiniti? Samo se ne smijem predati, nekako će već ići!

Â

Ljubi BOGA svoga iznad svega…

Moja majka uvijek mi je govorila o prvoj zapovijedi, o BOŽJOJ LJUBAVI. Konačno imaju njezine riječi također praktičnu vrijednost. Vrijednost za mene. Njezine neprestane opomene i pouke nisu dakle bile uzaludne. Sada je došao čas da se pokažem kao dobra, poslušna kćerkica. Moja majka će se tome veseliti. Pogledajte hoću li se s tim minimalnim znanjem provući a da ne dođe na vidjelo moje ostalo neznanje. Mislila sam sve staviti pod jedan šešir, kako sam uvijek to običavala u svojem dosadašnjem životu.

Uvijek sam imala najbolje izgovore (opravdanja) i svugdje sam se mogla „izvući". Uvijek sam se tako opravdavala i branila da jednostavno nitko ne bi zapazio što ja sve ne znam i ne mogu.

I tako sam i sada pomislila i počela sam jednostavno govoriti: „Prva zapovijed glasi: „Ljubi BOGA svoga nadasve, a svoga bližnjega kao samoga sebe…!"

I već sam čula odgovor: „Vrlo dobro!" Ali odmah na to kaže taj lijepi glas: „A TI? Jesi li ljubila svoga bližnjega?"

Ja sam odmah na to odgovorila: „Da, da, ja sam ih ljubila; da, stvarno sam ih ljubila; da, da, ja sam ih ljubila!"

I s druge strane čujem: „NE!" Kratak, kristalno jasan: NE! I poslušajte me, molim, dobro sada! Kada sam čula taj NE, to me je pogodilo poput udarca munje, jer sam udarac munje stvarno doživjela. Bio je to šok, bila sam kao uzeta. Strah je popustio.

I (nebeski) glas je dalje govorio: „Ne, ti nisi ljubila GOSPODINA BOGA iznad svega! I mnogo manje si ljubila svoga bližnjega nego samu sebe! Ti si sama sebi izrezala svoga GOSPODINA BOGA, ti si sebi prilagodila svojega BOGA, koji ti je upravo odgovarao.

Ti si u svojem životu dala GOSPODINU BOGU jedno mjesto jedino u časovima, kada si bila u velikoj nevolji. On je bio, tako reći, tvoja SIGURNOSNA Â PRIBADAČA Â (POMOĆ U NEVOLJI)! Ti si se pred NJIM bacala na tlo, dok si bila siromašna, dok je tvoja obitelj živjela u posve običnim uvjetima, i kada si željela imati bezuvjetno dobar profesionalni odgoj i položaj u društvu. Da, tada si ti svaki dan molila i tome si posvetila mnogo vremena. Mnogo sati si vapila GOSPODINU, NJEGA molila i pred NJIM si na koljenima klečala…

Ti si neprestano za to molila i upravljala molitve k nebu da bi te ON izbavio iz tvoje nevolje, da bi ti ON omogućio častan profesionalni odgoj i da te ON učini osobom priznatom u društvu. Kada si bila u potrebama, jednostavno si željela dobiti novac! – Tako i tome slično su bile mnoge tvoje molitve! I to je bio odnos s BOGOM što si ga imala! Tako si se obraćala GOSPODINU BOGU i po svojim predstavljanjima si MU davala jedno mjesto u svojem životu koje si ti htjela!“

I stvarno je bilo tako. Ja sam tako u svojem životu postupala s GOSPODINOM BOGOM. To je žalosna istina, koju ja ne mogu uljepšati niti nijekati. Mogu na to samo reći, da je za mene BOG bio jedna vrsta „BANKOMATA“. Ja bih ubacila „jednu krunicu“ i tada je morao izaći vani iznos novca, novčanica. To je bio moj odnos prema GOSPODINU BOGU.

I to mi je pokazano, i postalo mi je također veoma jasno. Čim je GOSPODIN dopustio da sam stekla dobro profesionalno obrazovanje; čim je ON dopustio da sam „u društvu stekla jedno IME“, da sam ja bila „NETKO“, čim je ON dopustio da sam došla do NOVCA i da sam si mnogo toga mogla priuštiti, GOSPODIN BOG je za mene postao nevažan – ON je postao SPOREDNA STVAR u mojem životu.

Ja sam si počela mnogo o sebi umišljati – UMIŠLJANJE je veoma opasan dio na putu života! Moj EGO-JA razvijao se u giganta! Nisam bila sposobna ni za najmanji čin ljubavi, pa ni zahvalnosti prema GOSPODINU! Biti zahvalna! Nikada i nikad više! Zašto bih to bila! Ja sam sve sama ostvarila! Ja sam učinila da budem „NETKO“. JA sama sam postigla sve o čemu sam sanjala. Bila sam posve slijepa; nisam se više mogla sjetiti svojih vapaja (molitava)! Meni nije bilo moguće reći:

„GOSPODINE, zahvaljujem za ovaj novi dan, koji mi TI daruješ!

Zahvaljujem TI za svoje zdravlje!

Zahvaljujem TI za život i zdravlje svoje djece; zahvaljujem TI da imamo krov nad glavom; pomogni također siromašnim ljudima koji su bez krova i nemaju što jesti; ne ostavi ih same; budi uz njih!“

NIŠTA od svega toga nisam mogla reći. Nisam bila sposobna za to. Nisam na to ni mislila. Posve sam bila okrenuta prema samoj SEBI. I JA sam bila dostatna samoj SEBI. I tako sam bila najnezahvalnije biće koje se može zamisliti. I još uz to što nisam bila sposobna za zahvalnost, obescjenjivala sam GOSPODINA BOGA i izvrgavala sam GA ruglu.

Ezoterija - reinkarnacija

Više nego li u NJEGA vjerovala sam u Merkura, Veneru i druge zvijezde. Nositelji sreće su mi

bili važniji od GOSPODINA. Bila sam zaslijepljena astrologijom i tumačenjem zvijezda i svugdje naokolo sam pričala kako su zvijezde utjecale na moj život i pozitivno ga usmjerile.

Astrologija je jedna od tih malih pukotina u našem duševnom životu, čemu ne pridajemo nikakvu važnost. I kada zapazimo kako smo uhvaćeni u te trikove, koje imaju svoj izvor također u demonskom, tada je većinom prekasno da se toga oslobodimo.

Tada sam započela slijediti svaku modnu struju vremena. Sva naučavanja – makar proizašla iz bolesnih glava – bila su mi zanimljivija nego li Radosna vijest GOSPODINOVA. Sve je bilo „VAŽNIJE“ nego li Sveto pismo i stoljećima stari katolički nauk Crkve.

Počela sam stoga vjerovati u to da se jednostavno umre i tada iznova započne s jednim drugim životom. Ponovno rođenje, reinkarnacija je za mene bila dobrodošla nauka da bi ispunila svoj život bez vjere i bez duše.

Zahvalnost prema svojem STVORITELJU bila mi je tuđa. Uopće nisam na to mislila. MILOST je bila nešto što sam izbrisala iz svojeg rječnika – ona je postala TUĐA RIJEČ za mene, čije značenje sam posve zaboravila i koju nisam više trebala za moje životno usmjerenje. Uopće nisam bila svjesna da je GOSPODIN za mene platio veliku cijenu, da sam također i ja otkupljena za cijenu NJEGOVE dragocjene Krvi.

Toga svega sam postala svjesna kod tog ispita O DESET ZAPOVIJEDI po riječima i pitanjima tog nebeskog glasa.

Sada sam sve to posve jasno vidjela. Sljepoća je kao izbrisana. Pitali su me (ti nebeski glasovi) i željeli znati što znam o DESET ZAPOVIJEDI. I predbacivali su mi da sam priznala da sam si umišljala da častim BOGA; da ljubim BOGA. Udarali su me mojim vlastitim riječima. I što bi to trebalo značiti… da li sam trebala jednostavno biti poslana đavlu, u pakao?

Kada je jednom jedna dobra žena došla k meni u ordinaciju da bi moje prostore pokadila s mješavinom trava, poškropila svojim tekućinama sreće i da bi održala ceremoniju za izgonjenje nesreće, rekla sam joj: „Ja ne vjerujem u takvo zavaravanje. Ali samo vi to obavite; nikada se ne može znati… Ako ne škodi, može samo nečemu koristiti!“

I tako je ona ispunila oblacima dima prostore, mrmljala svoje riječi čaranja i poškropila je svim vodicama, da bi time pomogla sreći i dobrom raspoloženju u mojim prostorima. Tako se pokazalo da je ovo primitivno čaranje i praznovjerje koje se protivi mojoj znanstvenosti imalo veće značenje i utjecaj u mojem životu nego li GOSPODIN i NJEGOVO EVANĐELJE.

Imala sam u svojim prostorima ordinacije, - u jednom uglu, kamo nitko nije mogao pogledati, ni moji pacijenti također to nisu mogli zapaziti – skriven jedan mesnat list biljke „Aloe Vera“ (na španjolskom: „Penca se sáliba“), za koji mi se reklo, da će istjerati zle energije iz prostorije.

Prosudite na kojim stranputicama i krivim putovima sam se nalazila! Ako ste sve to zapazili, vidite kakva je PRAZNINA ispunjala moj život umjesto pravog NAUKA. To je sramota i danas se toga stidim. Ali nažalost takav je stvarno bio moj tadašnji život!

I nastavljali su (ti glasovi) tako analizirati moj život na temelju DESET BOŽJIH zapovijedi. Pri tome su pokazali također posve točno kako sam se ponašala prema svojim bližnjima. Kako često sam ipak očitovala GOSPODINU da GA ljubim i rado imam, prije nego li sam se od NJEGA, svojeg GOSPODINA BOGA okrenula.

Prije nego li sam počela lutati po stranputicama ateizma i slijediti kriva učenja, često sam rekla GOSPODINU: „Moj GOSPODINE i moj BOŽE, ja TE ljubim!"